

факти скоєння злочинів. Це є добрим досвідом та великим вкладом від викладацького складу.

Використані джерела:

1. Кіщенко С. Реформа системи органів внутрішніх справ: аналіз державних рішень. Київ: Міжнародний центр перспективних досліджень, 2015. С. 13.
2. Гавриш О.С., Махницький О.В., Прокопов С.О. Інформаційно-технічна платформа інтерактивного комплексу з підготовки здобувачів вищої освіти та практичних працівників Національної поліції в ДДУВС/ Наукова стаття. Науковий журнал Право і суспільство. – 2017. – № 1-1. – С. 128–141.

Федорцов Д. В. - курсант факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності;

Тютченко С.М. – науковий керівник, старший викладач кафедри економічної та інформаційної безпеки (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ІНФОРМАЦІЙНІ ВІЙНИ

Інформаційні війни – це заволодіння, використання та управління інформацією з метою набуття конкурентоздатної переваги над суперником із подальшим отриманням особистої вигоди різного характеру[1].

На сьогоднішній день понад 80% населення усієї планети користуються послугами мережі Інтернет, нехтуючи офіційними друкованими виданнями, або хоча б офіційними сайтами цих видань. У деяких випадках користувачів може ввести в оману недостовірна інформація, якою сьогодні переповнена майже вся мережа.

Допущені неточності, що за часту виникають через недосвідченість авторів публікацій призводить до затуманення свідомості осіб, що прагнуть якомога більше дізнатися про ту чи іншу інформацію, довіряючи неперевіреним джерелам.

Але й існують інші причини розміщення неправдивої інформації у мережі – умисно завантажена інформація з метою введення в оману значного кола осіб, що користуються цим джерелом. Причиною також може бути отримання власної вигоди завдяки своєчасній публікації певних даних. Як приклад останнього – публікація вкраденої наукової роботи, яка ще не отримала патент, тобто порушення права людини на інтелектуальну власність, і, відповідно – отримання матеріальної або іншої вигоди особою, що нажилася на чужій праці [2].

Достатньо розповсюджений вид інформаційного маніпулювання дани-

ми – це передвиборча агітація, що напередодні дня офіційного проведення виборів просто заповнює весь простір рекламного ресурсу в мережі Інтернет.

Всі ці явища є проявом так званих інформаційних війн. Найнегативнішим наслідком цього явища є хронологічна невизначеність того, хто розпочав розповсюдження цієї інформації.

Більшість країн стають жертвами інформаційних війн. Коли до урядових серверів проникає вірус, що викрадає або підмінює чи взагалі видаляє досить важливі дані, що на пряму впливають на тактичні плани розвитку країн. Страждає не одна чи дві-три особи, а певний сегмент населення. Інформація може мати різний характер – як дані, що складуються та зберігаються на серверах до даних банківських систем, за допомогою яких можна проводити незаконні багатомільйонні операції з грошима людей. Такий різновид інформації відноситься до підриву якості інформації супротивника і збір тактичної інформації супротивником.

До різновидів інформаційних війн також можна віднести поширення інформації з метою деморалізувати населення. Приклади таких дій:

- Постійні провокації з боку журналістів. Прагнучи підвищити рейтинг ЗМІ, вони опускаються до лобіювання фактами на важливих конференціях та зустрічах, виставляючи владу у негативному світлі;

- Блогери – провокатори. З настанням доби цифрових технологій вже ні для кого не складає особливих труднощів у використанні камери – як засобу фіксації певних подій; відеоредактором – як засобом монтажу відео; YouTube – як засобом поширення змонтованого ролика з метою висвітлення органів захисту або інших державних структур в образі ворога;

- Продажні «активісти». Це люди, що створюють негативну реакцію з боку населення у вигляді відгуків та коментарів на офіційних сайтах державних структур, за що отримують певну матеріальну.

Все вищесказане, можна привести до логічного висновку про нищівну потужність інформаційних війн. Інформація – це інструмент, що контролює усі сучасні процеси. За його допомогою можна створити щось суспільно корисне, так і завдати нищівний удар по державі. Найстрашнішим є те, що на відміну від бойових дій на передовій – інформаційні війни ведуться таємно, тобто не завжди можна визначити втручання у структуру державних систем.

Використані джерела:

1. Указ Президента України від 24 вересня 2001 р. № 891 "Про деякі заходи щодо захисту державних інформаційних ресурсів у мережах передачі даних".
2. Кузьменко А. М. Інформаційно-психологічна війна епохи глобалізації // Юридичний журнал. - 2008. - № 7-8.